

Sygn. akt I CZ 86/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)
SSN Mirosław Bączyk
SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi P.K.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 kwietnia 2009 r., sygn. akt [...]
w sprawie z powództwa PNA
przeciwko P.K.
o eksmisję,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 listopada 2009 r.,
zażalenia skarżącego
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 23 czerwca 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 23 czerwca 2009 r. odrzucił skargę P.K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia tego Sądu z dnia 20 kwietnia 2009 r. z uwagi na to, że wniesiona ona została przez skarżącego osobiście, z naruszeniem przymusu adwokacko-radcowskiego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, przewidzianego w art. 87¹ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący wniósł o jego uchylenie, zarzucając Sądowi Okręgowemu wadliwe zakwalifikowanie pisma wniesionego w dniu 2 czerwca 2009 r. jako skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia oraz nieuwzględnienie oświadczeń precyzujących i modyfikujących to pismo złożonych w dniach 7 i 14 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że niejasna treść pisma złożonego przez skarżącego w dniu 2 czerwca 2009 r. uniemożliwiała ocenę jego charakteru i wymagała w tym zakresie sprecyzowania. Skarżący po wysłaniu mu zarządzenia przez przewodniczącego wydziału z dnia 9 czerwca 2009 r., wzywającego do dokonania tej czynności, w piśmie z dnia 15 czerwca 2009 r. w sposób wyraźny wskazał, że domaga się stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 20 kwietnia 2009 r. Wobec tak jednoznacznego określenia charakteru wniesionej skargi Sąd Okręgowy prawidłowo dokonał jej wstępnej kontroli i trafnie uznał, że skarga ta podlega odrzuceniu, jako dotknięta brakiem nieusuwalnym z uwagi na nie zachowanie przez skarżącego przymusu adwokacko-radcowskiego (art. 424⁶ § 3 k.p.c.). W tej sytuacji oświadczenia skarżącego, modyfikujące charakter pisma procesowego z dnia 2 czerwca 2009 r. oraz wyjaśnienia dotyczące tego pisma, złożone po wydaniu postanowienia odrzucającego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, nie mogły wyrzeć zamierzonego skutku. Nie stanowią

też one podstawy do skutecznego zakwestionowania postanowienia zaskarżonego zażaleniem.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.